

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die vigesima sexta Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

fratrem, maritum habuit mater Matildis, Beatrix, eiusdem cum filia sua indolis. De eis inter Italiae historicos nullus copiosus & exactius differuit quam Ioannes Baptista Pigna in historia principum Atestinorum. Iacobus autem Philippus in opere de claris mulieribus scribit Benedictinos in agro Mantuano singulis septimanis processionaliter ad eius tumulum accedere, & in memoriam beneficiorum eximiorum exsequias venerabiliter celebrare. Cap. 145.

Vigesima quinta Iulij.

1°. De beato Ioanne Agno, episc. Leodiēsi.
Ex chronicis Leodiēn. quibusdam aliunde additis.

HVy, obitus beati Ioannis, Traiectensis ecclesiae episcopi. Is re & cognomine Agnus, beati Amandi praedecessor, haereditatem suam reliquit oratorio sanctorum martyrum Cosmae & Damiani, quod est in castro Hoyensi. Quo in loco etiam reliquias eius leuauit Ioannes, secundus eius nominis Leodiensis episcopus, anno millesimo ducentesimo trigesimo, easque recondidit in praedictorum martyrum altari.

Natalem quarundam ecclesiarum Martyrologia ponunt octauo Calendas Augusti. Qui tamen in Hoyensi castro non celebratur. Traiectenses autem omnium episcoporum suorum memoriam faciunt, die sexta Februarij.

Notat etiam Libertus Houthem, poma quae vulgo sancti Ioannis dicuntur, ab hoc episcopo nomen habere. Quod se accepisse ex antiquissimo quodam manu scripto codice mihi per literas significauit.

Die vigesima sexta Iulij.

1°. De sancto Iorio episcopo.

Ex ijs qua contulit Iacobus Frenchus, Bethuniensis, sacrae Theologiae Baccalaureus.

BEthuniae, natalis beati IORII peregrini, qui montis Sina episcopatum tenuit. Cuius festum in choro Canonice sancti Barptolomaei

mæi est magnum duplex. In lectionibus tamen nihil proprium est, sed in hymnis & Rithmis de eo canitur :

Dignum est vt collaudetur
Dominus, & honoretur
In suo sancto Iorio,
Quem decorauit gaudio.

Iorius hic, episcopus
De monte Sinai, opus
Dei lætus exercuit,
Fideliter & docuit.

Gaude castrum Bethuniæ,
Quod tu per regem gloriæ
Thesaurus habes gratiæ,
Quibus resplendes hodie.

Hic germanus fuit Macarij,
Viri sancti coronæ conscij,
Qui sic certarunt contra vitia
Quod ambo sint in Dei gloria.

Preceddit claudis gressum,
Sanans omni clade pressum.
Cuius prece nobis detur vita,
Per sæcla sæculorum infinita.

In paruo lapide albo, qui cum sacris ossibus reconditus fuit, insculptum est beatum episcopum venisse ex Armenia maiore, parentes habuisse Stephanum & Helenam : fratres septem, inter quos Macarius fuit: obi, se anno millesimo trigesimo tertio.

Cæterum Bethuniensium traditio habet eum voti & religionis causa inuississe Bononiæ memoriam De paræ Virginis: inde propter viciniam loci diuertisse Bethuniam, ad quendam, qui ei aliquando famulatus fuerat. Apud quem, nemi-

ne con-

*Thesaurus:
Barpiolo-
mas & Io-
rii Pasroct-
nis.*

ne conscio, nocturno tempore ad lucem æternam migravit. Famulus morte deprehensa, & sibi ex ea metuens à iudice molestiam, corpus sanctum intra domesticos parietes sepeliuit. Sed res per crebas apparitiones detecta fuit. Vnde viro sancto dignior data est sepultura quæ adhuc cernitur intra ecclesiam diui Bartholomæi, in sacello quod postea in honorem ipsius Iorij Deo dicatum est. Cùm autem eo etiam in loco memoria eius miraculis crebresceret, caput decenter exornatum repositum est in sacrario: reliqua sacra pignora in summum altare. In huius autem rei memoriam vtriusque sepulture locus religiosè colitur. Nam & priuatæ illæ ædes annuè exornantur in die natali, caput sacrum eò defertur, & ad sepulcrum piè concurritur: circa quod multam lucem diuinitus apparentem sese conspexisse testantur multi superstites. Conseruantur ibidem inter ecclesiæ sacra vasa, duæ eius cistulæ, & duo fulcra pedum equestria.

2º. De sancta Christiana virgine.

Ex officio Teneramondensis ecclesiæ.

IN ciuitate Teneramonda, beatæ CHRISTIANÆ virginis. Hanc regis Anglorum Migranimi filiam vnicam omnipotens Deus aspiciens, de cælo illi Angelum sub specie pauperis transmisit, qui eam catechizaret, atque in Christi nomine baptizari præcepit. Cuius etiam ductu Diciuennam peruenit. Quo in loco sanctissimam vitam exegit. Vnde ad vicinam ciuitatem, Teneramondam translata est. Festum natalis eius est die vigesimo sexto Iulij: translationis septimo Septembris.

Julij 26.

N A T A L E S

ptembris. Lectionum autem Teneræ-mondenſis eccleſiæ, in qua quieſcit, hæc eſt ſumma. Ad Chriſti agnitionem compuncta eſt, cum quendam audiuiſſet in Chriſti nomine eleemoſynam petere, voluitque etiam ſufficienter catechizata, à Chriſto Chriſtiana dici. Cumque virginitatem profiteretur, Aurelium ducem, procum ſuum, ad Chriſti fidem attraxit: & in eccleſia Dickeluennæ conſtituta, cum ſanctimonialium ſecum congregata catervula, ſanctam vitam exegit. Hanc verò famulam ſuam mirabilibus ſignis mirificauit, qui in Euangelio ait: Qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipſe faciet.

Eſt autem Teneramonda, quæ à Tenera fluuio nomen accepit, Flandriæ imperialis ciuitas, diœceſis Gandauenſis, olim ducatus Brabantia, & diœceſis Cameracenſis, beati Hiluardi & dictæ virginis reliquijs decorata.

Vigefima octaua Julij.

De SS. Nazario & Celſo annotatio.

Ex Hannonum chronicis & aliunde.

MEdiolani, natalis beati Nazarij martyris, quem Anolinus ſub rabie perſecutionis, quæ poſt Neronem exoitata eſt, maceratum & afflicto in carcere, & cum eo ſanctiſſimum puerum Celſum, quem ipſe nutrebat, gladio feriri iuſſit.

Paucis autem hætenus innotuit, quod Leſſabæus ſcribit, ſanctum Nazarium primum Hannonibus Chriſtum prædicaffe. Quod ſumit ex Gallicis Hannoniæ annalibus. In quibus præterea adiicitur, beatum Celſum puerum à matre ſancto Nazario oblatum eſſe Cimellæ, quæ nunc ſit Cimacum, cum eò ex Treuiris fidei propagandæ cauſa adueniſſet, eo que loci tam habitaffe, vbi nunc eſt Baſilica ſan-

Libro 6.